19/09/2020

Το κερί, το φυτίλι και η φλόγα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Στον άγιο Σεραφείμ άρεσε να παρομοιάζει την ανθρώπινη ζωή με ένα κερί. Ένα πλήθος από κεριά έκαιγαν μέσα στο κελί του μπροστά στις εικόνες.

Όσο περισσότεροι έρχονταν- και οι επισκέπτες όλο και αυξάνονταν χρόνο με τον χρόνο-τόσο περισσότερα κεριά του έφερναν.

Η ζωή μας έλεγε ο Στάρετς, μπορεί να συγκριθεί με μια λαμπάδα καμωμένη από κερί με φιτίλι, που καίει με μια φλόγα που εμείς ανάψαμε.

Το κερί είναι η πίστη μας, το φιτίλι η ελπίδα μας, και η φλόγα η αγάπη που ενώνει την πίστη μαζί με την αγάπη, όπως το κερί και το φιτίλι καίνε μαζί με αποτέλεσμα τη φωτιά.

Ένα κερί κακής ποιότητας βγάζει όταν το ανάβεις και όταν το σβήνεις μια άσχημη μυρωδιά. Όμοια είναι και η ζωή ενός αμαρτωλού.

Κοιτώντας ένα κερί-κυρίως μέσα στην εκκλησία- σκεπτόμαστε πάντα την αρχή, το

ξετύλιγμα της ζωής μας και το τέλος της: όπως λειώνει ένα αναμμένο μπροστά στο πρόσωπο του Θεού, έτσι και κάθε στιγμή, λιγοστεύει η ζωή μας πλησιάζοντας προς το τέρμα της.

Αυτή η σκέψη θα μας βοηθήσει να μη διασπώμεθα στην εκκλησία, να προσευχόμαστε με περισσότερη θέρμη και να κάνουμε το παν για να μοιάσει η ζωή μας με μια λαμπάδα από αγνό κερί, που καίγεται και σβήνει χωρίς άσχημη μυρωδιά.

Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ